

K JEDNÁNÍ MIMOŘÁDNÉ MĚSTSKÉ KONFERENCE

V sobotu 11. května proběhl druhý jednací den mimořádné městské konference. Delegáti tentokrát projednávali návrh nového programu KSČM, který bude pod názvem „Demokratická cesta k socialismu je možná“ předložen k posouzení celostranické konferenci 8. června. Jednání se zúčastnilo celkem 50 delegátů, ÚV KSČM zastupoval jeho místopředseda s. Stanislav Grospič, za JmKV se zúčastnil jeho předseda s. Pavel Březa.

V úvodu jednání předseda MěV s. Říha zdůraznil mimo jiné, že

hlavním cílem jednání je navrhnout delegátům celostranické konference konkrétní náměty na novelu programu opřené o názory široké členské základny. Konference navážeme na jednání členských schůzí základních organizací, jež proběhly v závěru loňského roku. Všichni si uvědomujeme, že rokujeme o stěžejním dokumentu, podle kterého nás veřejnost hodnotí. A nejen hodnotí! Právě na základě programu a jeho prostřednictvím při důsledném naplňování jeho obsahu může strana dosáhnout svých cílů jako mezistupňů pro dosažení historického cíle celého světového komunistického hnutí. K dosažení těchto cílů se však strana neobejde bez spojenců a sympatizantů.

Ty nezískáme obecnými proklamacemi, které v programu, zvláště v programu levicové programové strany, prostě nemají místo.

Dále zdůraznil, že je třeba vycházet z premisy, že program bude úspěšný jedině tehdy, pokud bude sjednocovat odlišné pohledy na realitu. To znamená, že každý z nás může mít svůj názor na cesty vedoucí k naplnění stanovených cílů, ale současně musí respektovat názor jiného. I proto program, jeho tvorba, musí reflektovat vztah teorie a praxe, musí jít o týmovou práci. Měl by dát odpovědi na otázky: **s kým a proč**. Musí ukázat na příčiny problémů, ukázat v čem konkrétně je naše strana jiná a, to především, **čím začít**. Jsem toho názoru, že je rovněž třeba jasně vyjádřit, proč a k jakému intelektuálnímu dědictví se hlásíme.

V diskusi vystoupilo 8 delegátů, kteří se k projednávanému dokumentu vyjádřili. Z jejich vystoupení je zřejmá potřeba podrobit předložený návrh kritické analýze, aby mohl skutečně plnit svůj účel. Na vystoupení diskutujících reagoval s. Grospič, který podal i další informace. Ve svém vystoupení vyjádřil poděkování za velkou pozornost věnovanou práci na přípravě novely programu. Zdůraznil, že strana se programem musí řídit, ztotožnit se s ním, realizovat ho. Socialismus je jeden, má však celou řadu specifických forem odvislých např. od dané oblasti světa. Restaurace kapitalismu v ČR probíhala opačně než jeho vznik, probíhala cestou úředních rozhodnutí. Jsme v období potřeby oslovit novou generaci, což se však více dává současnému režimu. V programu KSČM by měla být naznačena cesta k socialismu včetně problematiky přechodného období. Současný program to nezabezpečí, program musí vytyčit cestu. Souhlasím s provedením kritické analýzy předložené-

(Dokončení na straně 2)

**Komise ideově výchovné práce
MěV KSČM v Brně**

srdečně zve na

DISKUSNÍ ČTVRTEK,

který se uskuteční

**20. června 2019 v 17 h na MěV KSČM
v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.**

**ZÁVĚRY CELOSTRANICKÉ KONFERENCE
K AKTUALIZACI PROGRAMU KSČM**

**Vystoupí delegáti konference z okresu
Brno-město.**

K JEDNÁNÍ MIMOŘÁDNÉ MĚSTSKÉ KONFERENCE

(Dokončení ze strany 1)

ho návrhu, vítám jakékoliv podklady. Bohužel se snižuje počet spolupracovníků, kteří na tvorbě tohoto dokumentu pracují. Návrh bude dopracován na základě připomínek z okresů. Po programové konferenci se předpokládá jeho dopracování a předložení široké přesjezdové diskusi.

Program by nás měl oddělit od všech ostatních stran. Je skutečností, že jsme podporovatelé vlády Andreje Babiše. Ne vždy byl chápán ten hlavní důvod – odstranit od politické moci dosud vládnoucí strany. Tomu bylo podřízeno úplně vše. Nyní se diskutuje v který moment a jakou formou od

této spolupráce odstoupit. Uvědomujeme si, že to musí být před koncem volebního období. Úspěch v tzv. církevních restitucích je symbolický, dosud není dobojováno. Teď záleží na Ústavním soudu, jde o to, zda se k tomu postaví v zájmu 80% občanů či naopak.

Konference vyjádřila souhlas s předloženým návrhem Programu KSČM „Demokratická cesta k socialismu je možná“, uložila předat připomínky a náměty k využití krajskému a ústřednímu výboru. Současně zvolila 6. delegátů, zástupců městské stranické organizace na celostraničnou konferenci.

Aleš Růčka

V KRÁLOVĚ POLI SE DÍVÁJÍ DO BUDOUČNA

“Půl roku od voleb a ustanovení koalice jsme se shodli na ustanovení strategie pro městskou část Brno - Královo Pole na příštích 10 až 15 let, včetně harmonogramu a investičních prostředků.”

Na tiskové konferenci to uvedl šéf místního sdružení ODS Králova Pole a 1. místostarosta královopolské radnice Zbyněk Šolc.

Podle developerských projektů a chystané změně územního plánu bude ve střednědobém horizontu bydlet v Králově Poli nejméně o 10 000 lidí více. To přesto, že v současnosti počet obyvatel této městské části klesá. Avšak zdejší umístění dvou vysokých škol, mnoha fakult a také Českého technologického parku znamená, že více bytů, než dříve se zde pronajímá cizincům a studentům, byť ekonomicky dobře saturovaným. Další bytová výstavba zde bude dle Šolce v lokalitách Sadová - Kociánka, Jaselská kasárna, okolí Sportovní ulice, což přinese nároky na veřejné služby. Dle demografického odhadu přibude potřeba dalších nejméně 1000 míst v mateřských a základních školách, zvětší se nároky na dopravu a obslužnost.

Šolc připomenul, jak se jeho městská část se zapojí do nadcházejících oslav 100 let od vzniku Velkého Brna, tedy po založení ČSR připojením 21 sousedních blízkých českých vesnic a měst k Brnu, ve kterém mělo početní i manažerskou převahu německého obyvательства. Připomenou si bohatou a dlouhou historii místních lokalit Kartouz,

Ugartovy ulice, Nové vsi, též unikátní urbanistickou koncepci v okolí Slovanského náměstí. A to kulturní akcí, do které chce radnice zapojit občany a všechny historicky existující spolky. Vše vyvrcholí na tradičních Erbovních slavnostech.

Toto vyjádření předsedy Místního výboru sdružení ODS Brno - Královo Pole Zbyňka Šolce komentoval předseda Městského výboru KSČM v Brně Martin Říha: „*Směle plány, ale nejsem si jistý, zda nabíjecí stanice vyřeší problémy světa. Spíš mě zajímá zahuštění zastavby v MČ Královo Pole a jak tam chtějí zlepšit životní prostředí? Kolik tam vysadí nových stromů, co udělají pro zadržení vody v krajině a jakým způsobem budou monitorovat a nahrazovat lokální zdroje znečištění? Má MČ zmonitorováno kolik lidí topí na tuhá paliva a co spalují? Kromě toho elektrická přenosová síť neutáhne tak velké množství večerního zapojení nabíjecích stanic automobilů a zkolabuje. Na takový nápor odběru není přenosová síť stavěná. Není třeba poohlédnout se jinam? Řada odborníků poukazuje, že elektrina v pohonu vozidel je zřejmě slepá cesta a poukazují na nadějný směr přes vodíkový pohon motorů vozidel. V něm vidíme cestu k pokroku i my. Pro zastupitele za ODS mám doporučení, aby tlačil na své zástupce na velké radnici k tomu, aby se začalo pracovat na nové moderní koncepci dopravy a MHD. Máme opravdu co řešit,*“ zamyslel se M. Říha.

(vž)

MALÉ ZAMYŠLENÍ NAD VÝSLEDKY VOLEB

Výsledky voleb již všichni dávno známe, sluší se však připomenout, že KSČM získala 164.624 hlasů, to je 6,94 %. To stačilo na zisk jediného mandátu, který získala jednička na naší kandidátce - místopředsdkyně ÚV soudružka Kateřina Konečná.

Pokud se zamýšlím nad výsledkem těchto voleb, musím si především položit otázku: *Je zisk jednoho mandátu dobrým výsledkem?* Než však sdělím svůj názor, upozorňuji všechny čtenáře, že jde pouze o můj soukromý názor, že nejsem žádným analytikem ani politologem. Mimochodem slovo politolog bytostně nesnáším. Politologové podle mne hodnotí politické události, a mnohdy je i předjímají, často jen na základě subjektivních názorů představitelů konkrétní strany či hnutí. To pak vydávají za politiku.

Ale zpět k výsledkům voleb. Tyto lze pojímat různě, záleží na úhlu pohledu. Mohu prohlásit, že to dopadlo dobře, stejně jako tvrdit opak. K tomu musím mít samozřejmě argumenty. Některé mne napadají. Pro první odpověď svědčí například tato tvrzení: na rozdíl od ČSSD jsme se udrželi v EP a KSČM zůstala důležitým subjektem na politické scéně, a to i v rámci Evropy. Pro druhé tvrzení mne napadají jiné argumenty: obhájili jsme pouze 1/3 mandátů, nepodařilo se zastavit pokles voličské přízně vůči KSČM. Lze pokračovat, věřím tomu, že každý z nás si může najít další a další argumenty pro podporu toho nebo onoho názoru.

Pro mne osobně však z výsledků voleb vychází jediný závěr. KSČM (rozuměj - jejímu vedení) se nepodařilo zvratit již řadu let probíhající pokles preferencí u voličů. Neobstojí argumenty, že okresy ne-

zvládly volební kampaň. Po řadě volebních porážek KSČM stále nemá voličům co nabídnout. Vypadá to tak, že přestala být programovou stranou v tom smyslu, že její program veřejnost nepřijímá. Pokud je to tak, chyba rozhodně není ve veřejnosti. Výsledky voleb tak opět prokázaly, že se nepodařilo zvrátit trend volebních preferencí. A to bez ohledu na (bylo-li) úsilí tomu věnované. Ale ono vlastně ani tak nejde o volební preference. Ty přijdou, pokud KSČM předloží skutečný (a uskutečnitelný) návrh na provedení změn, který občanům umožní žít lépe.

Možná bych teď měl navrhnout nějaké myšlenky vztahující se k poučení z výsledků těchto voleb. To však nechám na centrálních orgánech strany, které se budou politickým hodnocením voleb zabývat. Osobně se však domnívám, že by se strana měla vrátit ke svým kořenům. Např. heslo *S lidmi pro lidi* mělo svého času opodstatnění. Dnes, vzhledem k poslednímu - a v řadě již čtyřem - volebním neúspěchům, zřejmě nemá již žádné opodstatnění a vyjadřuje jen přání. Na konci května jsme si připomněli výročí IX. sjezdu KSČ, který se uskutečnil v roce 1949. Což takhle stanovit obdobných 10. bodů, které zde byly přijaty. Vím, byla jiná doba, ale tehdy je občané ČSR přijaly za své a díky tomu se je podařilo realizovat. Právě těchto 10. bodů bylo základem budování nové společnosti.

Aleš Ručka

MAGISTRÁT CHYSTÁ MEMORANDUM O STAVBĚ NÁDRAŽÍ

Vedení čtyřistatisícového Brna dlouhodobě chystá na území města komplexní přestavbu železniční infrastruktury i výstavbu nové čtvrti pracovně zvané Jižní centrum. Nová brněnská koalice nachystala memorandum o spolupráci řady partnerů při přípravě a realizaci modernizace železničního uzlu Brno a souvisejících staveb.

Primátorka Markéta Vaňková (ODS) uvedla, že cíl je „tuto věc dále posunout. V tom máme všichni stejný zájem. Na radnici jsme se dohodli na vzájemné spolupráci a otevřeném přístupu politických i odborných složek.“ Jestli stojí o odborné nápady a projekty těch, kteří v současnosti v brněnském zastupitelstvu nemají zastoupení - např. brněnských komunistů - se nevyjádřila.

Memorandum deklaruje společnou ochotu spolupracovat na územně-plánovací přípravě řešení do-

pravních terminálů, zvláště u nového hlavního nádraží. Dále prověření záměru Severojižního kolejového diametru, ve středu města podzemního, jak to prosazovali v minulých letech komunisté. Součinnost se má promítnout do přípravy projektové dokumentace, majetkoprávního vypořádání z úrovně investorů, spolufinancování realizace stavby z úrovně investorů a konečně v otevřené komunikaci s veřejností.

Společnou ambici pokračovat v přípravě stavby jednoznačně potvrzují Jihomoravský kraj, Ministerstvo dopravy ČR, Správa železniční dopravní cesty a Státní fond dopravní infrastruktury.

„Za nás s tímto mohu vyslovit jednoznačný souhlas,“ zdůraznil předseda brněnské městské organizace KSČM **Martin Říha**. „Každý krok, který nás přivede blíž k zahájení prací je plus,“ pokračoval a dodal: „Brno nově moderní nádraží potřebuje jako sůl,“ uzavřel Říha.

(vž)

KŮROVEC ŘADÍ V LESÍCH I V POLITICE

Dvakrát proběhlo hlasování o Václavu Klausovi ml. ve funkci předsedy sněmovního školského výboru. Poprvé v této funkci zůstal, podruhé byl odvolán. Byl vyloučen z klubu poslanců ODS i z ODS vůbec. A to pro názory neslučitelné se zaměřením politiky ODS. Ve sněmovních výborech skončila i poslankyně Zuzana Zahradníková, která hlasovala pro V. Klause ml. Běda každému, kdo myslí a jedná jinak, než předseda ODS. Poněvadž V. Klaus ml. měl víc preferencí, pryč s ním. Řekl, že založí novou politickou stranu.

Po celý měsíc duben probíhaly diskuse o rozhodnutí vlády přidat i v roce 2020 dalších 900,- Kč na důchodech. Podle kritiků zprava se zbytečně rozhazují peníze a přidání v základní částce důchodu je nesystémové a na úkor zásluhovosti. M. Kalousek řekl, že vláda promarnila pět let, nepředložila penzijní reformu, která by systémem důchodů stabilizovala. I jiní kritici varovali, že až půjdou do důchodu silnější generace, nebude na důchody kde vzít peníze. Nejvíc křičí ti, kteří si mohou dovolit odkládat na důchod nejméně 10 000 Kč měsíčně. Mají obavu, že na jejich důchod nebude dost prostředků! V kritice nezůstával tradičně pozadu Moravec v pořadu stále po něm pojmenovaném. Několikrát roznítil pořádnou vatra, když policejní spis o obžalobě Babiše odešel na státní zastupitelství, rezignoval ministr spravedlnosti a na jeho místo byla navržena Marie Benešová. Co prý si to Babiš dovoluje, ona ohrozí nezávislost justice, odvolá nejvyššího státního zástupce, i když řekla, že žádné personální změny nepřipravuje. Vševěd Moravec a s ním předsedové superdemokratů, analytiků, politologů budou další vývoj sledovat a bdít. Potřebovali by však další bdělé pozorovatele vývoje nad počínáním Ruska a zejména Číny, kam koncem dubna odcestoval prezident, aby se již popáté setkal s čínským prezidentem a s ředitelem firmy Huawei, kterou označil za úspěšnou a závist vede k odsudkům. Především předseda senátního výboru pro bezpečnost a obranu Pavel Fischer několikrát důrazně varoval před působením této firmy u nás z hlediska ohrožení naší bezpečnosti. A šéfa firmy PPF pozvou na jednání výboru k vysvětlení. Kandidát na prezidenta republiky Pavel Fischer úlohu senátního výboru povýšil nad Bezpečnostní radu státu, v níž nej-

výšší představitelé zákonodárné a výkonné moci o těchto věcech jednají a rozhodují. Ale neúspěšní prezidentští kandidáti Fischer a Hilser se snaží zviditelnit za každou cenu.

Kůrovec má u nás zelenou. V lesích rozežírá stromy a v politice náš veřejný život. Projevuje se v podobě antibabišismu, antizemanovštiny, proti všemu ruskému a čínskému. V tomto smyslu vystupují naši vševědové a učitelé správného myšlení Moravec, Železný, Witowská, Takáč, Tvarůžková, Augustová. Pozvou někoho a už vyprávěním naznačují, jak by měl odpovídat. Často mu skočí do řeči a věda, když hovoří jinak, než by měl. To jsou ti praví každodenní hlídači dění, nikoliv senátoři zvolení často kandidujícími a jeho nejbližšími.

Pouze ministři zahraničí zemí NATO se scházeli k výročí založení NATO, aby vyslechli Trumpovu kritiku za nedodržení 2 procent na obranu a kritiku Turecka za nákup ruské zbraně. Na Ukrajině byl prezidentem zvolen herec a bavič Zelenskyj a naše televize podporovala Porošenka, který totálně propadl. V Izraeli byl znovu zvolen Netanjahu, kterého náš prezident považuje za osobního přítele a dlouhodobě ho obdivuje. Osudy Palestinců se nějak vytratily. Hnutí STAN si zvolilo nového předsedu a ten se chlubil, kde všude jsou zastoupeni, mají nejsilnější senátorský klub. A Sněmovna schválila zákon o zdanění církevních restitucí, který přijde před Ústavní soud, aby o jeho osudu rozhodl.

Karel Janiš

ŠLI PŘED NÁMI

Gustav Kliment – 130. výročí narození

V třebíčské rodině kozeluha se narodil 3. srpna 1889 příští vyučený strojní zámečník, legionář-rudoarmějec, předseda dělnické rady (1920), starosta Třebíče (1925), poslanec Národního shromáždění, člen ÚV KSČ po V. sjezdu KSČ, vedoucí představitel ostravské organizace KSČ, vězeň Dachau, člen ÚV KSČ a poslanec Národního shromáždění, od roku 1948 ministr průmyslu a předseda ÚRO (1952-53).

Skromný a poctivý komunista zemřel 27. října 1953.

Karel Janiš

BYL 1. MÁJ – SVÁTEK PRÁCE

Ale ten letošní byl ve znamení 15. výročí vstupu České republiky do Evropské unie. Veřejnoprávní televize vysílala pořad Speciál k tomuto výročí a informace o průběhu oslav Svátku práce tím pádem byly na pořadu až pozdě večer – jeden použil sprej proti účastníkům prvomájového setkání v Praze a z Brna střety radikálů s neradikály a s příslušníky Policie ČR.

Zakladateli Evropské unie v roce 1952 byly Itálie, Francie, Lucembursko, Belgie, Nizozemské království a Německá spolková republika.

V roce 1973 přistoupily Dánsko, Irsko a Spojené království, v roce 1981 Řecko, 1985 Grónsko, 1986 Španělsko a Portugalsko, 1995 Finsko, Rakousko a Švédsko. 1. května 2004 přistoupilo 10 zemí: Česká republika, Estonsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovensko, Slovinsko.

V roce 2007 přibyl Rumunsko a Bulharsko a v roce 2013 Chorvatsko. Všechny dnešní členské země – celkem 28 – prošly přijímacími procedurami v 31 oblastech života, což trvalo vždy několik let.

Cílem Evropské unie je podpora míru, poskytuje občanům prostor svobody, bezpečnosti a práva, zaručuje volný pohyb osob, vnitřní trh a usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený na vyváženém hospodářském růstu a konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství.

Podporou tohoto rozvoje hospodářství je měnová unie, jejíž měnou je euro. Zatím ji má 19 států – zakladatelé unie, pobaltské a balkánské země, Slovenské atd. Česká republika drží jako měnu korunu a moc se nediskutuje, kdy euro přijme jako měnu. V červnu 2003 bylo u nás referendum o vstupu do Unie, za účasti 55,2 % voličů bylo 77,3 % pro a 22,7 % proti vstupu do Unie. Kdyby dnes podobné referendum proběhlo, po 15letých zkušenostech by asi dobře nedopadlo – dotýkaly se nás zákazy používat rum, máslo, marmeládu apod.

V Evropském parlamentu zasedá 751 členů (u nás kandiduje 40 stran a hnutí s 844 kandidáty na 21 europoslanců za ČR). **V Evropské radě** jednají hlavy států a premiéři. **V Evropské komisi** představitelé Unie z členských států přijímají rozpočet, kontrolují jeho plnění a rozhodují o poskytnutí peněz zemím Unie.

V pořadu Speciál na ČT 24 v den Svátku práce hovořili tehdejší i dnešní naši politici – Špidla, Topolánek, Babiš a politologové. Zdůrazňovali též, že díky Unii nebyla v Evropě válka – Balkán asi do Evropy nepatří. Zapomněli, že existovaly NATO a Varšavská smlouva, jejichž členové se vzájemně hlídali a zabránili tak možnému ozbrojenému střetu i za použití jaderných zbraní.

Byl i 8. květen – Den vítězství. Všude byly právem připomínány naše velké oběti za druhé světové války.

Náš pan prezident se 9. května 2019 chlubil, jak prosadil přesun Dne vítězství z 9. na 8. květen. Kapitulace Německa byla podepsána 7. květena v Reměši a ta další kapitulace prý neplatí.

Čtyřnásobný hrdina Sovětského svazu G. K. Žukov ve svých vzpomínkách uvádí, že J. V. Stalin vzhledem k tomu, že sovětský lid nesl hlavní tíhu války, požadoval, aby akt kapitulace proběhl v Berlíně tak, že představitelé Vrchního velení Německa podepíší akt kapitulace před představiteli Vrchního velení všech zemí protihitlerovské koalice. A se spojení bylo dohodnuto považovat akt kapitulace v Reměši za předběžný protokol kapitulace Německa před Vrchním velením Spojenců.

Bylo ráno 9. května 1945, kdy Wilhelm Keitel spolu s dalšími veliteli hitlerovských vojsk odešli od stolu, na kterém kapitulaci podepsali. Nikdo, ani náš prezident, neměl a nemá právo den 9. května jako Den vítězství zpochybňovat. Popíral a popírá ty největší oběti, které sovětský lid a jeho armáda přinesl za Velké vlastenecké války v zájmu osvobození lidstva od nacismu a japonského militarismu.

Pan prezident též řekl, že kdysi se říkalo, že Plzeň osvobodili sovětské vojáky v uniformách USA, Gottwald prý v únoru 1948 odmítl Stalinův ozbrojený zásah a nejlepší výzvědnou službu má Izrael a ne Rusko, jak říká Petr Cibulka.

Výlety pana prezidenta do historie – to je dílo!

Karel Janiš

Po odkladech z vojenských a politických důvodů rozhodli nejvyšší představitelé USA a Velké Británie F. D. Roosevelt a W. S. Churchill na konferenci ve Washingtonu v květnu 1943, že spojenecká vojska provedou invazi do severozápadní Francie přes Lamanšský průliv v květnu 1944. Vrchním velitelem spojenců byl jmenován americký generál Dwight Eisenhower. Po jeho příjezdu do Londýna v lednu 1944 byla zahájena příprava invaze. Do Velké Británie byly přesunuty jednotky z Afriky a Itálie, které měly zkušenosti i z námořních výsadkových operací. Celkem šlo o 37 divizí. Důraz byl položen na dokonalý výcvik a morální způsobilost splnit náročný a složitý bojový úkol. Současně probíhal průzkum nepřítelů, jeho pozic na pobřeží. Spojenecké letectvo se soustředilo na ničení silničních i železničních komunikací ve Francii a Belgii.

Operace byla připravena do všech detailů. Celkový počet vojsk soustředěných ve Velké Británii činil 2 876 439 vojáků, přes 6 000 plavidel všeho druhu a přes 13 000 letadel. **Vzhledem k počasí byl stanoven 6. červen 1944 jako den zahájení invaze.** Krátce po půlnoci přistály na pevnině v Normandii tři divize, které se zmocnily pláže a na některých místech pronikly až 7 kilometrů od pobřeží. Během dne bylo vysazeno na pobřeží 200 000 vojáků.

Winston Churchill oznámil v Dolní sněmovně 6. června v poledne, že došlo k prvnímu z řady mohutných vylodění na kontinentu Evropy. Odpoledne poslal W. Churchill krátkou zprávu i J. V. Stalinovi. Oba představitelé si vyměnili několik dalších zpráv. A i když dnes se stalo zvykem o J. V. Stalinovi psát a mluvit o něm pouze záporně, odpudlivě a zaniceně o jeho životě a o zločinech, kterých se dopustil, existují výjimky – viz Strípky v tomto občasníku.

V VI. díle paměti Druhá světová válka W. Churchill **cituje telegram J. V. Stalina:** „...dějiny válečného umění neznají žádnou operaci, která by snesla srovnání z hlediska rozsahu, koncepční šíře a dokonalého provedení ... Napoleon ztroskotal, když plánoval překročení průlivu La Manche... Hitler se nakonec nedokázal rozhodnout ani pro uskutečnění pouhé hrozby takovýmto krokem. Pouze našim spojencům se podařilo uskutečnit

se ctí grandiózní plán na překročení průlivu La Manche. V dějinách válečného umění bude tento skutek zaznamenán jako prvořadý úspěch ze všech, jichž kdy bylo dosaženo.

V projevu k 27. výročí VŘSR 6. listopadu 1944 J. V. Stalin řekl, že zároveň s letními operacemi Rudé armády započala spojenecká vojska vpád do Francie a vypracovala mocné ofenzivní operace, jež donutily hitlerovské Německo vésti válku na dvě fronty ... Nemůže být pochybnosti, že bez zřízení druhé fronty v Evropě, jež připoutala na sebe na 75 německých divizí, nemohla by Rudá armáda v tak krátké době zlomit odpor německých vojsk a vyhnat je z území Sovětského svazu.

V projevu 6. června 1944 v Dolní sněmovny označil W. Churchill invazi do Evropy za nejsložitější a nejobtížnější vojenskou akci, jaká kdy byla podniknuta. Počítá s průběhem fázi přílivu a odlivu, větrem, vlnobitím, viditelností z leteckého a námořního hlediska a s kombinovaným nasazením pozemních, leteckých a námořních sil v nejužší součinnosti a za podmínek, jež nebylo a dosud není možné plně předvídat. Bitva, jež byla právě zahájena, bude neustále nabývat na rozsahu a intenzitě. W. Churchill vyslovil naprostou důvěru ve vrchního velitele generála Eisenhowera a ve vrchního velitele expedičních sil generála Montgomeryho. Bylo vidět nadšení a bojový duch vojáků, které W. Churchill osobně spatřil při naložování – celý projev je v již uvedeném 6. dílu paměti W. Churchilla 1995.

ŠLI PŘED NÁMI

Antonín Kamenický – 120. výr. narození

Narodil se 29. července 1899 v Sechmenicích u Opočna v rodině řidičského učitele obecné školy. Absolvoval obchodní akademii a stal se bankovním úředníkem. Při zaměstnání vystudoval soukromé reálné gymnázium, práva a získal doktorát práv, naučil se několika jazykům. Stal se členem KSČ a v roce 1937 vydal průkopnickou knihu Základy marxistické ekonomie.

Pro aktivní odbojovou činnost byl tento všestranně nadaný člověk, obětavý komunista a vlastenec 21. března 1942 umučen v Mauthausenu.

Karel Janiš

PŘED 105 LETY SE ZMĚNIL ŽIVOT MILIONŮ LIDÍ

Poněvadž 28. července 1914 – měsíc po atentátu na následníka trůnu – vyhlásila rakousko-uherská monarchie válku Srbsku, 6. srpna Rusku, Německo 1. srpna Rusku, 3. srpna Francii, Srbsko Německu, Francie 11. srpna a velká Británie 12. srpna monarchii, Itálie, Rumunsko, USA a Čína vyhlásily neutralitu.

Propukla první světová válka. Zapojilo se do ní 36 států, do armád bylo postupně odvedeno 70 milionů branců, 10 milionů jich padlo, 20 milionů bylo zraněno často s doživotními následky na zdravotním stavu, počty zajatců čítaly 7 milionů, nevýjimaje ztráty na životech a majetku civilního obyvatelstva a velkých škod na majetku měst a obcí. Skončilo období, které zahájil vídeňský kongres v roce 1815 po porážce Napoleona.

Evropa zažila válku mezi Pruskem a rakouskou monarchií v roce 1866 za účasti půl milionu vojáků a válku prusko-francouzskou 1870-1871, jejímž výsledkem bylo ukončené sjednocení Německa Pruskem, jemuž chtěla Francie zabránit. Povstání pařížského lidu – Pařížská komuna – bylo krvavě potlačeno. V hodnoceních historiků je období let 1815-1914 nazýváno dlouhým stoletím, skutečným ukončením 19. století.

Bedřich Engels v úvodu k brožuře Sigismunda Borkheima Na paměť hurávlavstenců z let 1806-1807 z 15. prosince 1887 napsal, že není možná žádná jiná válka než válka světová, válka dosud netušeného rozsahu a prudkosti. Osm až deset milionů vojáků se bude navzájem rdousit a vyžerou Evropu přitom hůř, než to kdy dokázalo hejno kobylek. Ztráty způsobené třicetiletou válkou stěsnané do doby tří až čtyř let a rozšířené na celý kontinent, hlad, epidemie, všeobecné zdivočení vojsk a lidových mas, vyvolané hroznou bídou, zhroucení starých států tak, že se koruny budou po tuctech válet na dlažbě a nenajde se nikdo, kdo by je zvedl, úplná nemožnost předvídat, jak to všechno skončí a kdo z toho boje vyjde jako vítěz. Jen jeden výsledek je naprosto jistý: všeobecná vyčerpání a vytvoření podmínek pro konečné vítězství dělnické tří-

dy (Marx, Engels, Spisy 21, s. 379).

V článku Socialismus v Německu z roku 1891 Bedřich Engels předpověděl, že hlavním dějištěm možné války bude Německo a Francie a obě země budou zpuštěny. Pobíjet se navzájem bude 15 až 20 milionů ozbrojenců a zpuštějí Evropu tak, jako dosud nebyla. Válka by buď přivedla okamžité vítězství socialismu nebo vy zprěvrcela starý pořádek věcí a zanechala po sobě všude hromadu trosek, stará kapitalistická společnost by byla ještě nemožnější a sociální revoluce by se odročila o deset patnáct let. V. I. Lenin v článku Prorocká slova z 29. června 1918 uvedl, že tak mnoho z toho, co Engels předpověděl, se vyplňuje jako podle receptu, neboť podal přesný třídní rozbor. V. I. Lenin připomněl, že Engels při analýze řekl, že revoluce, která je spojena s válkou, je zvlášť těžký porod (V. I. Lenin, Spisy 27, s. 498, v textu zdůraznil V. I. Lenin).

Versailleská smlouva vítězů 1. světové války z 28. června 1919 stanovila demobilizaci německé armády a povolila pouze 100 tisíc vojáků a 15 tisíc námořníků bez těžkých zbraní, letadel a ponorek, velké reparace, Francii Alsasko-Lotrinsko, Polsku část Pomořan, západní Prusko a Poznaňsko, ČSR Hlučínsko.

Podle dalších smluv z let 1919-1920 Rakousku dovoleno mít 30 000 vojáků, zaplatit reparace, Itálii přiděleny jižní Tyroly, část Korutan, Terst a Přímoří, Turecku připadly pouze Anatolie a Istanbul s okolím, Bulharsko odstoupilo Jugoslávii Makedonii, Rumunsku Dobruždu a Řecku Thrákii. Maďarsko jako součást

bývalé uherské monarchie odstoupilo ČSR část Slovenska a Podkarpatskou Rus, Rumunsku Sedmihradsko, Jugoslávii část Banátu, Chorvatsku Slovinsko, Rakousku Burgenland. Maďarsko ztratilo 70 % území bývalých Uher a 60 % obyvatel. I po sto letech se uvedené územní úpravy podstatně nezměnily.

Karel Janiš

Hruzy „Velké války“ se dotkly i u nás snad každé rodiny. Hroby jsou rozesety po celé Evropě, vojáci v lazaretech umírali i dlouho po jejím skončení.

TAKÉ LETOS JSME SLAVILI OSVOBOZENÍ MĚSTA I STÁTU

Na sklonku dubna a začátkem května jsme si letos připomněli již 74. výročí konce 2. světové války. Žel zdá se, že čím déle si užíváme mír, tím méně lidí si váží obětí těch, kteří jej za cenu nesmírného strádání a často i vlastního života pro nás vybojovali.

Mladou generaci to zjevně nezajímá, politiky (až na výjimky) jenom potud, pokud jsou v hle-

dáčku kamer a pokud si mohou plivnout na ty (vojáky Rudé armády), kteří nám svobodu přinesli. Naopak, v Plzni se konají obskurní oslavy Američanů a přepisování historie dosahuje obudných rozměrů.

Přinášíme několik fotografií Tibora Dávda, Václava Žaluda a dalších z některých vzpomínkových akcí. **did**

NOČNÍ VLCI UCTILI PADLÉ RUDOARMĚJCE

Mezinárodní motoristická jízda Cesty vítězství 2019 z Moskvy do Berlína, jako součást oslav 74. výročí porážky fašistického Německa, měla v neděli v podvečer zastávku v Brně.

Motorkářský klub Noční vlci, posílený o provázající místní i zahraniční motorkáře, navštívil za studeného sychravého počasí Čestné pohřebiště Sovětské armády na Ústředním hřbitově v Brně. Položením věnců a kytice uctili jeho členové památku více než 3600 rudoarmějců, kteří byli zabití v dubnu 1945 v bojích s německými fašisty při osvobozování jihu Moravy. Stovka motorkářů různých národností doplnila pietu na Ústředním hřbitově motlitbou, literárně hudebním pásmem k Velké vlastenecké válce a dokumentárními snímky.

„Naše země přinesla největší oběti a utrpěla největší škody za poslední světové války. Chceme

dál uctívat odkaz padlých, na minulost se nezapomíná,“ tvrdili motorkáři. Mezi občany položili kytice k pomníku Sovětské armády také brněnští komunisté.

Předseda MěV KSČM v Brně **Martin Říha** s Nočními vlky nemá problém. Řekl: *„Vzpomínají na oběti druhé světové války. Podle mě je to záslužný čin.“* Naopak někteří pravavicí brněnští politici nahlízejí na mezinárodní motoristickou jízdu Cesty vítězství 2019 z Moskvy do Berlína s nelibostí a označují ji spíše za provokaci.

Generální konzul Ruské federace v Brně **Alexander Budajev** přítomným motorkářům a občanům poděkoval za vzpomínku na hrdiny zabitě v boji proti zrádnému fašismu a nacismu. Svůj projev uzavřel slovy: *„Obviňují nás z demonstrace síly. Ano, je to demonstrace síly těch lidí, kteří jsou rozhodnutí zabránit tomu, aby se válečná lidská jatka ve světě opakovala.“* **V. Žalud + foto**

PŘED 100 LETY VZNIKLA VYSOKÁ ŠKOLA ZEMĚDĚLSKÁ

Bylo to 24. července 1919 s odbory hospodářským a lesnickým. Byla založena v Brně pro tehdy převážně zemědělský charakter jižní Moravy a šlo o to vyzbrojit ty, kteří se dlouhodobě zemědělstvím zabývali často v několika generacích za sebou, nejnovějšími znalostmi z oboru u nás i v zahraničí.

Škola procházela mnoha změnami a reorganizacemi, podobně jak tomu bývá ve školství vůbec. V roce 1956 byla přejmenována na Vysokou školu zemědělskou a lesnickou – jeden z mých spolužáků se stal s titulem Ing. významnou osobností právě v lesnictví – žije nebo již nikoliv? Vzhledem k působení šlechtitele a badatele v oblasti genetiky Johanna Gregora Mendela v Brně došlo v roce 1995 k další změně – škola se nazývala **Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně**. Ale v zahraničí jsou s tímto názvem velké problémy, a tak dnes stačí, a musí stačit, pojmenování Mendelova univerzita. Fakulty agronomická, provozně ekonomická, lesnická a zahradnická každým rokem posílají do patričního zařazení v zaměstnání tisíce absolventů. Přijetí ke studiu je dosti náročné a zhruba pouze třetina zájemců o studium uspěje. Na univerzitě existuje několik dalších pracovišť, která zkoumají celkový provoz různých odvětví zemědělské výroby, dodávají potřebné poznatky vedoucím i těm, kteří hospodaří na svém nebo ve větší pracovní skupině. O významu této školy svědčí i to, že mezi její absolventy patří někdejší ministři zemědělství Josef Lux, Jaroslav Palas, Jakub Šebesta, z politiků Pavel

Mendelovo muzeum - ilustrační foto archiv Echo.

Kováčik, Vlastimil Tlustý a našel by se možná i někdo z dalších představitelů veřejného života.

Od února 2019 je rektorkou Mendelovy univerzity 39letá Danuše Nerudová, nejmladší mezi rektory dalších vysokých škol u nás. V rozhovoru pro Deník 10. března 2019 uvedla, že by ráda směřovala k tomu, aby se Mendelova univerzita stala univerzitou 21. století, jak pro studenty, tak i akademické i neakademické pracovníky jako zajímavý zaměstnavatel.

Podle prognóz v budoucích 30 letech řadu činností přeberou roboti a je nutno na tuto změnu reagovat a přizpůsobit se. O robotizaci nutno uvažovat ve výuce. Nové studijní programy by měly být zaměřeny na praxi. Šlo by i o tvorbu mezifakultních studijních programů a už byla diskuse např. s Masarykovou univerzitou o rozdělení oborů na hlavní a vedlejší. Původně kandidovat na rektorku nechtěla. Nakonec byla nejmladší docentkou, profesorkou, prorektorkou a v současnosti je nejmladší rektorkou vysokých škol u nás.

V rozhovoru pro Deník 10. března 1919 řekla, že jmenování nových rektorů má historickou tradici a mrzí ji, že nyní je tato tradice zašlapávána do země. Vadí jí způsob komunikace o jmenování ze strany Hradu. Nejdřív telefonicky sdělili dostavit se na jmenování. O dva dny později se ozvali novináři, že už rektori byli jmenováni, což nepovažuje rektorka Nerudová za důstojný způsob komunikace. Prezidentovi by se prý asi taky nelíbilo, kdyby jeho jmenování mělo takový průběh (*uniklo jí, že volba prezidenta probíhá poněkud jinak, je volen, nikoliv jmenován*). Univerzity byly vždy důležitou součástí společnosti a rektori v tomto ohledu hrají důležitou roli (*zvýraznila ji rektori Karlovy a Masarykovy univerzity odmítnutím účasti na shromáždění k 28. říjnu na Hradě*). A rektorka Danuše Nerudová je ráda, že rektori vytvořili tlak na jednoho z nejvyšších ústavních činitelů v zemi. Na její inauguraci byli přes způsob jmenování rektorů pozváni prezident i předsedové obou komor parlamentu. - Nelze opomenout, že rektorka Nerudová je v čele komise pro důchodovou reformu, v níž bůhví po kolikáté se hledá východisko – zhruba 40 zástupců politických stran, odborů a zaměstnavatelů budou hledat řešení – není co závidět.

Karel Janiš

Na tuto otázku odpověděl polský filozof a publicista Jan Maciejowski v Lidových novinách 27. dubna 2019. Uvedl, že letadla, která narazila 11. září 2001 do 2 věží, zasáhla kapitalismus a demokracii zvenčí. Od vypuknutí krize r. 2008 se začalo čím dál častěji a hlasitěji mluvit o tom, že žijeme v období pozdního kapitalismu.

A je-li něco pozdní, nemůže to být věčné. Mění se to, stárne a jednou dozajista zemře. Za jeden z jevů typických pro období pozdního kapitalismu považuje autor stati **vznik třídy nazývané prekariát**, třídy pozdě narozených, kteří nestačili využít hvězdného období kapitalismu 90. let. Všechno to, co se generaci jejich rodičů zdálo jako splnění snu o spravedlivém kapitalismu, který dává každému tolik, kolik si zaslouží, pro ně už je jenom otrápanou, realitě vzdálenou frází.

Vybavení nepřilíží cennými diplomaty z vysokých škol, zaměstnání bez pracovní smlouvy, odsouzení k životu v podnájmu nebo k minimálně třicetileté svazující hypotéce na nákup vlastního bydlení. Prekariát spojuje všechny ty, kdo mají pocit, že jejich život je slepenec chaotických úlomků, na nichž není možné vybudovat kariéru. Ekonomická nejistota se promítá do všeobecného obrazu světa. - *Čtenář úvahy by očekával názor, co přijde po úmrtí pozdního kapitalismu. O tom však autor stati nenapsal nic.*

Naši polistopádoví vládcí bez ohledu politického zařazení se podobnými problémy kapitalismu nezabývají. Myslí si a věří v nesmrtnost kapitalismu. Mají jiná témata v médiích jimi ovládaných. Auty s americkými vlajkami v Praze prokázali lítost nad neosvobozením Prahy tanky

Tanky opět jely! Ovšem tentokrát je zastavil bez jediného výstřelu, dokonaleý Ťokův val!

generála Pattona. Vzpomněli činnost NKVD v odstěhování účastníků občanské války v Rusku a jejich rodin do gulagů. A také, že v den míru padaly na Čechy sovětské bomby, např. v Mladé Boleslavi, Mělníku, České Lípě, na ustupující německá vojska. Až 1 800 lidí přišlo o život. Ani slovo o tom, že zejména esesáci vraždili cestou na západ jak pominutí a rudoarmějci s plnou silou bojovali ještě 10. - 11. května v jižních Čechách.

Pochopitelně ani slovo o tom, která letadla v posledních dubnových dnech bombardovala plzeňskou Škodovku a naše další továrny. Mnohokrát byly v televizi Dny svobody v Plzni a v dalších místech v západních Čechách, kam přijely americké tanky. To bylo slávy a volání několika přímým účastníkům z USA a z Belgie ve věku přes 90 let a vnukovi generála Pattona.

Konala se konference na téma Jak ohlídat obří rizika sítě 5G za účasti 140 expertů z více než 30 zemí. Čína nebyla na jednání pozvána, i když je stálým členem Rady bezpečnosti OSN. A ministr Petříček může, řečeno majorem Terazky vojínu Kefalínovi, povídat své babičce, že konference nebyla zaměřena proti konkrétní zemi nebo firmě. Negativně bylo přijato rozhodnutí Ústavního soudu, že požadavek podepsat prohlášení nesouhlasu s anexí Krymu od ruských občanů, pokud se chtějí ubytovat v ostravském hotelu, není diskriminací. Budou hlídačky WC totéž požadovat od ruských zájemců o vykonání potřeby? Nebo od našich zájemců podpis, že nesouhlasí s Babišem a Zemanem? **Ne v USA, ale v našem dvorečku je možné i nemožné.** A v Praze se stále lidé shromažďují a demonstrují. Pro ochranu rodiny, proti potratům i pro ně, na obranu podnebí a životního prostředí, pro využití volných bytů a bůhví pokolikáté proti premiérovi prostřednictvím nové ministryně spravedlnosti, i když demonstrace byly i v Brně, v Ostravě a v dalších městech.

Při sledování inscenace Babičky Boženy Němcové a její zmínce o bitvě v roce 1866 mne napadlo, jak po 150 letech naši potomci vzpomenu na osvobození v roce 1945. Vždyť už dnes roste počet těch, kteří Den vítězství považují za dobrý volný den v týdnu. Naším médiím se daří jejich dílo, že tehdy šlo o počátek sovětského protektorátu a sovětské okupace a není co slavit.

■ STALIN NEBYL ŽÁDNÝ HLUPÁK - Cituje redaktor Lidových novin Přemysl Houda 23. března 2019 amerického historika Stephena Kotkina. Stalin byl výborný student semináře v Tiflisu. Stalin byl pragmatický, držel se svých zásad pevně a ustupoval od nich dočasně jen když to bylo nutné, aby tyto zásady uskutečnil. To se naučil od Lenina. Sám Lenin vytvořil pro Stalina post generálního tajemníka strany. Nikdo neměl na naši představu o Stalinovi větší vliv než Trockij a jeho pichlavé texty. Jeho pohrdlivý odsudek Stalina udal tón našim představám. Jsme v zajetí Trockého výkladu. Popularita posměšků

nad Stalinovým údajně slabým intelektem je docela pochopitelná. Oběti, a Trockij byl jednou z nich, obvykle chtějí věřit, že ten, kdo z nich obětí udělal, byl ve své podstatě obyčejný hlupák, průměrný člověk.

Jenže to není, mluvíme-li o Stalinovi, pravda ani v nejmenším. Trockého portrét Stalina odporuje historickým faktům. Na pošetilou otázku, zda Stalin a lidé okolo něho byli vlastně komunisté, dokumenty v archivech mluví jasně. Stalin byl věřícím komunistou, mužem idejí, který pro svou víru moc obětoval, nebál se pro ni nasadit vlastní život, strávil dlouhá léta ve vyhnanství, což nebylo v carském Rusku nic příjemného. Na pódiu i v soukromí mluvil stejně, zaměstnával se třídním bojem, kulaky, buržoazní revolucí, socialistickou revolucí. Lenin ho naučil, že všechny prostředky jsou přijatelné k dosažení cíle. Trockij byl skvělá charismatická a talentovaná osobnost. Se Stalinem soupeřil o to, kdo získá moc. A o té Stalin leccos věděl, studoval ji. Typy systémů, jaký byl ten sovětský, produkují Stalina a potřebují Stalina, Čína potřebovala svého Maa a severní Korea dynastii Kimů. Není náhoda, že tyto typy lidí se dostávají v těchto politických systémech na vrchol. Ale současně musíme Maovi či Stalinovi přiznat zásluhu. Jejich jednání ovlivnily okolnosti, ale na druhé straně oni sami je do jisté míry vytvářeli. Proces, v jehož průběhu se Stalin stal „Stalinem“, je velkým příběhem, který Stephen Kotkin vypráví. 60letý Kotkin je profesorem historie a mezinárodních vztahů na Princetonské univerzitě. Největší pozornost vyvolala jeho třísvazková Stalinova monografie. První dva díly vyšly v letech 2014 a 2017, každý má víc než tisíc stran.

STŘÍPKY NEOBVYKLÉ

Třetí díl píše. Do češtiny zatím nebyly oba díly přeloženy, a budou? Asi nikoliv, podobně, jako obsáhlé díly monografie o Stalinovi od D. A. Volkogonova, která vyšla v roce 1989. Přechíst ji je možno v ruském nebo slovenském jazyce.

■ RÁD SE ZAKUTLOŠÍM - Řekl v rozhovoru pro týdeník Televize č. 11/2019 herec Roman Štabrňák (1983), absolvent DAMU. Jeho pedagogy byli Boris Rösner, Jana Hlaváčová, Ladislav Mrkvička. Hraje Vilíka v televizní Ordinaci. Běhal kdysi s püllitrama piv a štamgasty považuje za

zajímavou kategorii. Každý je úplně jiná, profesi i věkem, ale vedou vlastně ty samé řeči. Ve světě mobilů se ale někdy neumíme vyjadřovat. Díky sociálním sítím je možno dát vědět o nějakém bohu libém pro-

jektu jedním kliknutím. Ale aby doma fotil snidali a všem ukázal, jak do pomazaný otiskl zuby, to ne. Má pocit, že se tyto věci pořád posouvají. Pomalu někoho napadne, když vykoná velkou potřebu, že to vyfotí a pošle do světa s tím, že dnes je to krásný, dobře tvarovaný a že se mu to povedlo. („Velikán“ Andy Warhol už jej předběhl.)

■ VAROVNÝ OSUD BÝVALÉHO FOTBALISTY TOMÁŠE ŘEPKY - Soud mu uložil uhradit výživné na syna s modelkou Vladkou Erbovou. Výživné nezaplatil, protože nemá prostředky. Navíc má exekuci a nikdo ho nechce zaměstnat, protože nemá praxi. Asi bychom očekávali, že Erbová potřebuje prostředky na jídlo, ošacení a další potřebné věci pro syna. Chyba lávky. Syn navštěvuje soukromou školkou za 6 tisíc měsíčně, dochází na individuální hodiny krasobruslení za paušál 8 tisíc, ledy a výstroj stojí asi 20 tisíc. Komentáře snad není třeba!

Karel Janiš

**Výbor národní kultury Brno,
pobočný spolek, přeje svým
sympatizantům a celé naší
věřejnosti krásné léto.**

Naše činnost však probíhá v obtížné situaci, a proto se na Vás obracíme s prosbou o pomoc.

Číslo účtu je 2600552465/2010.

Vaše pomoc je velmi vítaná a děkujeme za pochopení. Příspěvek označte jako dar.

Marie Veselá, předsedkyně VNK Brno

CO PŘINÁŠÍ LÉTO V BRNĚNSKÉ KULTUŘE

Letní shakespearovské slavnosti na Špilberku reprizují (30. VII. - 1. VIII.) komedii Williama Shakespeara Dobrý konec všechno spraví. Hra je založena na příběhu z Dekameronu Giovannio Boccaccia. Autor používá všechny reálie let 1604-1605, kdy hru psal, včetně věčného obléhání žen i měst. Francouzský brigádní generál dělostřelectva Choderlos de Laclos, autor později několika zfilmovaných Nebezpečných známostí, o dvě století později napsal: „*Ženy se dobývají jako pevnosti a vše je dovoleno*“. Shakespearovu variaci na tento axiom diváci uvidí v režii Jana Antonína Pítnského.

V komedii Mnoho povyku pro nic (5. - 7. VIII.) v režii Jiřího Menzela vystoupí v roli strážníka Puškvorce Petr Čtvrtníček. Když přijal roli, měl mu Jiří Menzel říct: „*Ještě budete litovat, že jste se té role ujal.*“ Diváci určitě litovat nebudou.

Předposlední představení (9. - 11. VIII.) jsou věnována Hamletovi v úpravě a režii Michala Vajdičky. Nejslavnější Shakespearova tragédie má předlohu v době, kdy moře brázдили nejobávanější bojovníci tehdejší Evropy, Vikingové. Jako elita sloužili v gardě byzantského císaře a jejich drakary poháněné vesly pronikaly do řek od Volhy po Seinu a okupovali i jihozápadní Anglii. Matky pak po generace strašily Vikingy děti. Příběh Amlheta, prince jutského, zapsal ve 12. století dánský kronikář Saxo Grammaticus jako složitý krvavý příběh pomsty a předstíraného šílenství. Shakespeare ho převzal včetně dějiště - Anglie, kde mají Hamleta popravit. Vikingové sloužili i v našich knížecích družinách. Vrahové sv. Ludmily Tunna a Gommon dle jazykovědců byli Vikingové. Na rozdíl od jazykovědných konstrukcí máme v Brně hmatatelný doklad. Rytinu Vikinga se štítem, přilbou a kopím na kostěném hřeblu, nalezeném v jednom ze slovanských hrobů na ulici Vojtově. Tak se vrací příběh z raného středověku na Špilberk, na dohled od místa, kde Vikingy znali a zobrazili, příběh zpracovaný dosud nepřekonaným dramatikem.

Dechové nástroje přinesli do iberoamerické lidové hudby čeští vojenští muzikanti kapely císaře Maxmiliána I. Mexického, bratra císaře Františka Josefa I. Mexické dobrodružství zaplatil Maxmilián roku 1867 smrtí z rukou popravčí čtyř za zvuků La Palomy a vojenští muzikanti přinesli La Palomu do Čech jako pohřební píseň. Vychutnat iberoamerickou gastronomii (27. VI.) si budou moci návštěvníci Festivalu iberoamerických kultur Ibérica 2019 na dvoře Staré radnice. Vychutnat iberoamerickou hudbu na večeru flamenka (28. VI.) na Špilberku v interpretaci flamenkové tanečnice Cris-tiny Aguilery a kytaristy a zpěváka Diega Guer-rera. Iberoamerická hudba opět zazní (4. - 10. VIII.) na Mezinárodním kytarovém festivalu Brno 19. Jde o jeden z nejvýznamnějších festivalů kytary ve střední Evropě.

Pravé andaluské flamenco zavíří (4. VIII.) na Biskupském dvoře Moravského zemského muzea v podání souboru Davida Carmona se skupinou Flamenco De Andalucia s flamenkovou tanečnicí Patricií Guerero. Na koncertě vystoupí přední kytarové hvězdy z Itálie, Rakouska, Brazílie a Ruska i (9. VIII.) tradiční početný kytarový orchestr, složený z účastníků souběžných kytarových kurzů za řízení Nikity Koškina a Vladimíra Novotného.

Na Špilberku do 29. VI. lze vidět výstavu Emila Pirchana příznačně nazvanou „Malerfürst“ brněnské okružní třídy. Jde o dobu, kdy Brno bylo Vorstadt – předměstí Vídně, a do brněnských továren chodili čeští dělníci z okolních obcí, dnes předměstí Brna, početně převyšující německé obyvatele tehdejšího města. Dnes prezentované „*idyllické soužití*“ vyvrcholilo demonstracemi za českou univerzitu, dnes připomínané jen fragmentem Janáčkovy klavírní sonáty I. X. 1905.

Pirchan po vzoru vídeňského Hanse Makarta portrétoval brněnské primátory, vytvořil figurální vitráž Umění a průmysl vzdávající hold Moravě, na podestě schodiště Uměleckoprůmyslového muzea na Husově, maloval hlavní oltářní obrazy pro kostely v Babicích nad Svitavou, ve Studeně Loučce nebo v Olešné na Moravě. Rodák ze Sv. Kateřiny u Šebrova, absolvent vídeňské akademie, o generaci starší než ivančický Alfons Mucha, dospěl pouze od akademismu k realismu. Mucha pod vlivem svého učitele Josefa Zeleného mohl dospět ke stejným metám, ale přes Mnichov šel do Paříže a založil nový směr - art nouveau. Pirchan po vzoru Makarta navrhoval i alegorické vozy a kostýmované průvody pro návštěvu císaře v Brně roku 1892. O 16 let později vyjadřovali své sympatie habsburskému domu, v dobovém jazyce šimíčti, čti žideničti, grázli, čti české děti, když kameny rozbíjeli žárovky, vytvářející nad brněnskými ulicemi světelné slavo-brány k 60. výročí panování císaře. Dělo se to za podpory brněnských Čechů, tehdy obyvatel Židenic, i okolních obcí, za dalších 11 let brněnských předměstí.

(V-zh)

ZREKONSTRUOVALI KAPUCÍNSKÉ TERASY V BRNĚ

Zrekonstruované Kapucínské terasy slavnostně otevřeli v Brně pod okny biskupství a věžemi katedrály Petra a Pavla.

Revitalizace, zpřístupnění po mnoha letech a propojení zahrad na stupňovitých terasách se zděnými opěrnými stěnami mezi katedrálou a klášteřem, vybudování nových prostor pro expozice a výstavy, též sociálního zařízení a zázemí pro matky s dětmi přišlo na skoro 35 milionů Kč. Lidé mohou využívat dosud nezpřístupněné prostory historických zahrad k odpočinku, relaxaci a pořádání společenských a kulturně-vzdělávacích akcí. Rampy slouží pro bezbariérový přístup imobilních návštěvníků.

Prostor zahrad je ojedinělá archeologická konzeva. Drobné terénní zásahy nechaly „poklady“ pod povrchem „prozatím“ na pokoji. Opěrná zeď vznikla spolu se zahradami na počátku 17. století a v tomto stavu je vyobrazena na plátně »Dobývání Brna Švédy« z roku 1645. Dřívější průzkumy prozradily, že spodní část zdi je ze 13. století. Uprostřed zahrad našli stavbaři historickou pec na pálení vápna z dob daleko předešlých, kdy na svaahu pod Petrovem zahrady a klášter ještě nebyly.

Kapucínské terasy má ve správě Veřejná zeleň města Brna. Stavba byla předána koncem loňského roku, následně však rozhodnutí stavebního úřadu práce ze statických důvodů prodloužilo. Bylo odbouráno vykloněné zdivo a vyzděna nová obvodová konstrukce. Podobně jako Týršův sad se terasy budou na noc zamykat. Lze je využít jako klidné místo uprostřed velkoměsta k odpočinku vždy od začátku března do konce října každý den mezi 7. a 18. hodinou. Kapucínské terasy je místo s bohatou historií, které dříve využíval řád kapucínů jako zahradu. Ve vlastnictví řádu zůstávají terasy i nadále, město je má vypůjčené podle smlouvy do roku 2064.

Projektanti se při úpravách rozhodli vrátit terasám podobu, která zčásti připomíná charakter původní klášterní zahrady. Lidé mohou sedět na lavicích vedle starých, tradičních odrůd jableň, kochat se méně známými ovocnými keři, které se v zahradách sázely po staletí, jako je muchovník a mišpule. Nechybí vinná réva a kvetoucí rostliny, travnaté plochy nebo vodní prvky. Na spodní terase je pak záhon s bylinkami.

(vž)

Vítězný květen v písních národů celého světa

Píseň a melodie půl druhé desítky národů světa v podání sólistky Ruského hudebního salónu Táni Soto Janošové zazněly v Křišťálovém sále Staré radnice v Brně. Koncert této skvěle operní mezzosopranistky měl podtitul Vítězný květen. Na klavír jej doprovázel hudební skladatel Martin Jakubiček.

Operní pěvkyně Janošová vystřídalala při koncertu asi 15 jazyků ve kterých přednesla písně řady národů, např. polskou, ukrajinskou, moldavskou,

zapěla i francouzsky árii Habanera z opery Carmen, Lehárův úryvek Meine Lippen, sie küssen so heiss z operety Giuditta či v angličtině árii Lízy z muzikálu My Fair Lady. Písněvé bloky prokládala svými básněmi ruská spisovatelka a novinářka Ljubov Vondroušková, zatímco klavírní mistr Jakubiček improvizoval na řecký námět či na vietnamskou píseň.

Nechyběla italská píseň O sole mio, španělská Hallelujah, následovala ukázka ze slovenské opery Modra ruža, také tradiční židovská píseň Hevenu šalom alejchem. Táňa Soto Janošová zapěla i gruzínsky a na závěr s velkým ohlasem publika rovněž latinsky a rusky Schubertovu Ave Maria. Účastníci koncertu si pak připili na Den vítězství moravským vínem.

Koncertní večer byl součástí 11. ročníku kulturního festivalu Ruské jaro na Moravě. Ten seznamuje veřejnost s ruskou kulturou a také s činností Ruského kulturně osvětového spolku na Moravě. V moravské zemi žije asi 3000 rodilých Rusů.

Václav Žalud (text a foto)

PŘEDSTAVILI VIZUALIZACI BUDOUCÍHO KONCERTNÍHO DOMU

Vizualizaci budoucího koncertního domu v Brně se špičkovou akustikou pro až 1300 posluchačů s prozatímním pracovním názvem Janáčkovu kulturní centrum představil na magistrátu mezinárodní projekční tým ve složení **Tomasz Konior**, **Yasuhisu Toyota** a **Petr Hruša**. Dílo, z autorské dílny zkušeného polského **Konior Studia**, má veřejnost začít užívat od r. 2023.

Nadzemní budova o základně asi 78 x 44 metry a výšce 34 m, která má vyrůst na už hotových podzemních garážích pro dvě stovky aut a lze ještě trochu rozšířit, má charakteristický rys - dvě budovy v jedné. První budova je masivní, vůči vnějšku uzavřená a podřízená hudbě. Druhá budova bude transparentní, otevřená lidem přes jedinečnou skleněnou fasádu. Tak mluví o projektu nového koncertního sálu pro Brno polský architekt a urbanista **Tomasz Konior** – generální projektant týmu (na svém kontě má ve světě už přes sto projektů koncertních sálů), který na návrhu stavby pracoval od loňského ledna s nejlepším světovým akustikem a ředitelem americké pobočky společnosti **Yasuhisou Toyotou** a brněnským architektem **Petrem Hrušou**. Výsledky své práce tým představil nejprve orchestru Filharmonie Brno a poté i představitelům města, kraje, ministerstva kultury a dalších institucí a médiím.

Podle generálního projektanta **Tomasze Koniora** je dalším charakteristickým rysem stavby její vrstevnatost umožňující pohodlný pohyb mezi patry i důsledné tvarování struktury budovy. „To

klíčové je samozřejmě srdce celé budovy, koncertní sál. Navrhli jsme ho přibližně pro 1300 posluchačů. Velké pódium poskytuje téměř neomezené možnosti obsazení orchestru od sólových recitálů a komorních koncertů přes početná obsazení velkých symfonií až po skladby, při kterých účinkuje i sbor,“ zdůraznil. Tým dokončil koncepci. Ta se bude dále vyvíjet v souvislosti s limity území či legislativy, které určí finální podobu stavby. „*Parcela je relativně malá, snažíme se udělat z omezení výhody a řídit se především zkušenostmi a ověřenými postupy,*“ podotkl Konior s tím, že jeho cíl je navrhovat stavby, které ladí s duchem doby bez toho, aniž by musely být originální za každou cenu a zároveň je netížily komplexy z minulosti.

Nová budova se stane domovem pro brněnskou filharmonii, jejíž více než stočlenné těleso hraje i zkouší v nevyhovujících podmínkách. Na podium sousedního Besedního domu, kde filharmonie sídlí, se orchestr v plném obsazení nevejde.

A v operním domě - Janáčkově divadle, kde často koncertuje a které je navíc nyní zavřené, nemá vyhovující akustické podmínky. Posluchači tak vlastně nevědí, jak Filharmonie Brno zní. „*Díky novému sálu konečně ocení kvalitu orchestru a věřím, že Brno také přiláká špičkové zahraniční umělce, které nyní nemáme kam zvát,*“ uvedla ředitelka Filharmonie Brno **Marie Kučerová**. Dořešit zbývá sdružené financování díla. Už hotové podzemní garáže se otevrou až souběžně s dokončením nadzemní stavby. (vž)

Žijí v naší paměti a vzpomínkách

Od 18. července 2014 genmjr. v. v. RSDr. Ing. Jaroslav Kostečka. Zastával významné funkce od velitele pluku po prvního zástupce 1. armády v Příbrami. 10 let byl prorektorem-zástupcem pro věci politické na VAAZ v Brně. Členem strany byl 62 let a byl aktivním funkcionářem, např. byl dvě volební období členem JmKV KSČM.

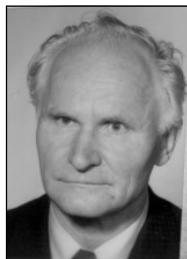
Od 29. července 2014 doc. PhDr. Zdeněk Klanica, DrSc., poslanec Federálního shromáždění ČSSR a místopředseda ÚV KSČM. Rodák z Troubska, kde se narodil 28. listopadu 1938, po absolvování studia historie a archeologie na filozofické fakultě v Brně jako odborný asistent

v Archeologickém ústavu ČSAV působil jako zástupce a později jako vedoucí výzkumu v Mikulčicích, autor scénáře a katalogu Velká Morava a dvou set publikací a článků o slovanském osídlení včetně velké publikace o Velké Moravě. Psal též a mnohokrát hovořil na shromážděních občanů o současné politické situaci. Těžce nesl politopadovou devastaci slovanské archeologie, jejímž byl významným představitelem uznávaným i v zahraničí.

Oba soudruzi žijí v naší paměti jako zastánci sociálně spravedlivé společnosti a tomuto přesvědčení zůstali věrní i po listopadu 1989. **kj**

Blahopřejeme

Jubilanti začínajícího léta

V měsíci červnu oslaví své narozeniny ss. Barbora **FOJTÍČKOVÁ**, Zuzana **FAZOROVÁ**, Miroslav **KOPEČEK**, Jiří **PEŇÁZ**, Jiřina **KURCINOVÁ**, Ing. Aleš **FINSTRLE**, MUDr. Ivan **SVOBODA**, Alois **VOJTA**, Ing. Bohuslav **VOLNÝ**, Miloslav **KUČÍREK**, František **NOVOTNÝ**, Richard **NĚČAS**, Anežka **POKORNÁ**, Zdena **KORČÁKOVÁ**, Milada **MARŠOVÁ**, Danuše **MILOTOVÁ**.

V červenci budou slavit svá jubilea ss. Libuše **DRBALOVÁ**, Jarmila **FORSTOVÁ**, PhDr. Kamila **ZEZULOVÁ**, Ing. Leopold **KRESTA**, Richard **NOVÁK**, Ladislava **KOUDELKOVÁ**, Ludmila **MATYÁŠKOVÁ**, Danuše **JAROŠOVÁ**, Zdeněk **SMUTNÝ**, JUDr. Helena **SÝKOROVÁ**, Libuše **POLLAKOVÁ**, Bohumil **LIMBERK**, Berta **LÖFLEROVÁ**, Radoslav **MAREK**, Ilona **FUNTIOVÁ**, Hana **TOMÁNKOVÁ**, Alois **BARÁK**, Naděžda **NEZVALOVÁ**, Alexej **KROPÁČEK**, Jana **GRÜN-WALDOVÁ**, Karel **GRÜN-WALD**, Oldřich **DRÁPAL**, Jindřiška **DAŇKOVÁ**, Zdeněk **SMUTNÝ**, Anna **NIKLOVÁ**, Jiří **TEBICH**.

Všem našim oslavencům přejí pevně zdraví a mnoho klidu a pohody do dalších let ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. díd

Z členské schůze

Na květnové ČS jsme podle plánu hodnotili májové oslavy. Myslíme, že 1. máj se vydařil, že nové parkové prostředí pro konání oslav je dokonce příznivější, zejména pak pro účastníky s dětmi, než dřívější prostor na Moravském náměstí.

Oslav 74. výročí osvobození jsme se zúčastňovali nejen těch městských, ale i některých v místních částech, a to v Bystřici, Komíně a v Králově Poli. Oceňujeme, že v Komíně a v Králově Poli mimo stranické funkcionáře vystoupili se zdravící i starostové či místostarostové a že školní mládež obohatila vzpomínku na osvobození kulturním programem. Pro obsahovou věcnost a historická fakta jsme vyzvedli hlavní projev předse- dy ZO s. Zlatníčka.

Soudruhovi Ing. Leopoldu Krestovi, který si 1. července připomíná neuvěřitelných devět desítek let života.

Většinu členů v městské organizaci KSČM je znám jako prodejce tisku a literatury na různých místech v Brně, v podchodu brněnského hlavního nádraží, na zastávce tramvají i vedle někdejšího mléčného baru. Stál nebo seděl nad výtisky Haló novin, ostravské Naši pravdy, brněnského občasníku Echo i publikacemi z nakladatelství Futura. Poskytoval informace o jejich obsahu, což mělo vliv na to, že si zájemce o nejnovější informace v pojetí KSČM noviny i publikaci pořídil. Soudruh Kresta působil v první linii styku naší strany s veřejností po několik hodin v týdnu na ohledu na počasí, bez ohledu na problémy a potíže spojené se získáním povolení prodeje na určitém místě v době, která nepřeje idejím sociální spravedlnosti. Obětavost, odvaha a houževnatost vždy vítězila. Ani v pokročilém věku neztrácí zájem o současnou situaci u nás i ve světě, o minulost našeho národa, o vývoj v letech 1969-1989 a o příčiny a důsledky vývoje po 17. listopadu 1989.

Pevně zdraví neúnavnou energii mu přeje za všechny, kdo znají věrného syna naší strany a skromného člověka, upřímně Karel Janiš.

Jako nejzdařilejší akci hodnotíme shromáždění občanů 8. května u sochy Rudoamějce na Moravském náměstí. Kladně jsme hodnotili jak práci funkcionářů MěV, jmenovitě pak předsedy s. Říhy, tak i funkcionářů místních částí. Aktivní účast studentů gymnázia z Velkých Pavlovic na pietním aktu na Ústředním hřbitově v Brně 9. května je podle našeho názoru výzvou pro brněnské školy v příštím roce 75. výročí osvobození k následování.

Vyzvedli jsme a ocenili i V. Žaluda za jeho zpravodajství v Haló novinách z oněch brněnských oslav. Shodli jsme se na tom, že je třeba více než dosud zvýrazňovat ve všech veřejných projevech historická fakta, neboť v současnosti jsou veřejné sdělovací prostředky poplatné vládnoucím politikům.

Členové ZO KSČM 3002 Brno